

DE POSTRIJDER

Men schrijft in

te Tongeren, bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 81.

De Postrijder verschijnt 's dinsdags, 's donderdags & zaterdags.

DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement

binnen de stad, 7 fr. per jaar.

buiten de stad, 8 fr.

Een blad afzonderlijk, 15 centimen. Aankondigingen, 15 centimen per drukregel.

TONGEREN, DEN 23 SEPTEMBER.

Achteruitkruiperij.

Altijd dezelfde beschuldiging van de liberale bladzijde, en van sommige liberale zeeveerders in de herbergen: De klerikalen zijn achteruitkruipers, de priesters, pausen, zouden het volk in de duisternissen der middeleeuwen willen terugbrengen!!..

Hoewel wij er ons weinig aangelegen laten wat er door die herbergpilaren over Kerk en klerikaal gebabbeld wordt, zullen wij hier nog eens eene kleine phrase aanhalen van Emile de Girardin, dien men zeker niet van priestersgezindheid zal beschuldigen:

« Wij zijn geene jesuïeten (sic); indien wij het waren, wij zouden het belijden; maar wij beminnen de gedachten van den godsdienst, vooreerst voor den godsdienst zelf en ook omdat het gedachten zijn van orde, van bewaring en ter zelve tijd van vrijheid. Het is de kerk die het representatief gouvernement heeft geschapen, die de twee derden der civiele, der burgerlijke wetten heeft gemaakt; het is de kerk die het hospitaal heeft ingericht; het is de kerk die de gewoonte heeft ingebracht van de beschuldigten binnen de drie dagen te ondervragen en voedsel aan de gevangenen te geven. De kerk had zelfs verboden de vrouwen voor schuld in de gevangenis te zetten. Met een woord wij hebben aan de katholieke kerk de twee derden onzer hedendaagsche instelling, op welke wij zoo fier zijn, te danken. Heeft de katholieke kerk voor ons zulke groote zaken gedaan, toonen wij ons niet on dankbaar, zij komt van verder dan wij en zal langer duren dan alle gouvernementen. Voor het overige, mogen wij toch het vreemd tooneel niet leveren van menschen die kwaad spreken van eene zaak van welke zij zich zoo profijtig bedienen... »

Verstandige (!?) herbergzeveraars, staat toe dat wij het u zeggen, wij hebben meer vertrouwen en hechten meer geloof aan de bovenstaande woorden dan aan uw gezwets en onnoozele babbelarij.

Beeldstormerij.

Men leest in het *Journal de Bruxelles*: Personen welke in de Ardennen hebben gereisd, bevestigen dat zij ooggetuigen geweest zijn van een feit, waarvan de daders eene ongehoorde stoutmoedigheid en goddeloosheid hebben aan den dag gelegd.

Enige ongelukkige werklieden van Florenville, aangehield door de vrijdenkers dier gemeente, hebben in den tijd van eenige uren, eene gewijde kapel stonde op ongeveer 500 meters afstand van het dorp, afgebroken. Zij zijn begonnen met den autaar af te breken, en de beelden en andere godsdienstige voorwerpen naar eene afgelegen herberg te dragen, langs de baan van Florenville naar bufchateau. Na die heilighenschendrij gepleegd te hebben, braken zij het dak der kapel af en wierpen de muren omver.

Het schijnt dat er in de hoofdplaats van dit kanton geen overheid gevonden is om die hedendaagsche beeldstormers te beletten hun werk van verwoesting te voltooien. De justitie moet reeds met de zaak bemoeid zijn, doch zooals altijd zullen de ware plichtigen achter de gordijn verborgen blijven.

Bericht. — M. BLATON-AUBERT, Brussel, verzoekt de aannemers en eigenaars die muren tegen de vochtigheid te bewaren hebben, hunne bestellingen dadelijk te willen doen. Hij kan geene waarborg geven voor werken uitgevoerd na oktober.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn den 1sten en 2^{den} oktober, in het *Hotel de l'Europe* van 8 tot 12 uren; in het oogzieken gesticht den 1sten van 2 tot 4 uren.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 504 koeien, 12 kalveren, 67 schapen, 88 vette varkens en 817 magere varkens.

BINNENLAND.

Zondag namiddag waren twee jongens bezig te Brussel met vechten voor een stuk van tien centimen, met spelen verloren. Zij hadden elkander vast, en rolden beiden in de vaart, waar zij verdronken. Het zijn kinderen van werklieden, de eene is 14 en de andere is 8 jaren oud. Men kan over de wanhoop der ouders oordeelen.

Eene dame, die wel gekleed was, bood zich zaterdag in het juweelmagazijn van Dufour, Magdalenastraat te Brussel aan en vroeg om een paar belten te koop, zooals zij er een had. De bediende toonde er haar, maar zij vond niets dat haar aansond en na dat zij weg was, werd men gewaar dat zij een paar oorbellen had medegenomen, eene waarde van 600 fr. hebbende.

Men schrijft uit Dinant, 20 september:

De Zusters Ursulinen van Keulen, welke uit haar land verbannen zijn, komen zich vestigen in de gemeente Bure. Zoo het schijnt heeft het nederlandsch government haar de toelating geweigerd om zich te Maastricht neer te zetten.

BRANDWONEN. — Warm water tegen brand-

wonden, wordt in het weekblad *de Hausfrau*, zeer aanbevolen. De verbrandende ledematen moeten onmiddellijk gestoken worden in water zoo warm als men maar verdragen kan. De pijn is dadelijk gestild; begint het water wat af te koelen, dan voege men er weder warm water bij, om de temperatuur gelijkmatig te behouden.

Bij lichte verbranding, waarbij de huid slechts geschroeid is, is een bad van een uur voldoende. Bij sterker branding, waarbij blaren ontstaan zijn snijdt men, na een bad van een uur lang, de blaren open, en na een bad daarna van nog een half uur lang, is de wond genezen.

Is de bovenhuid weggebrand en de daaronder liggende vleeschslag aangedaan, dan is ook een bad van anderhalf uur voldoende: aanvankelijk wordt daardoor het bloeden vervolgd; zoodra dit echter ophoudt vormt zich een witte vlies over de wond.

Is dit geheel wit geworden, dan legt men er wat pluksel op en verbindt met een linnen windsel, waarop de genezing spoedig volgt. Doet zich eene ettering voor, dan wordt iederen dag een warm bad gebruikt, en is daardoor de aangekleefde pluksel en gedroogde etter losgeweekt, dan brengt men er een frisch verband op.

Het spreekt van zelf, dat men de beleedigde deelen voor koude moet bewaren. De aanwending van warme bij brandwonden is bij vuurwerkers reeds bekend en in gebruik; de niet al te sterk verbrande deelen worden door hen zoo dicht mogelijk bij goeiende kolen gehouden.

— **RECHT SPURIC.** — Een soldaat zag op zekeren morgen eenigzins bleek en neerslachtig uit. Op de vraag, van een zijner kameraden, wat er hem scheelde, antwoordde hij dat hij een droom had gehad.

— Een goede of een slechte?

— Zoo wat van beiden. Ik zal het u eens vertellen. Ik droomde, dat ik bij den kolonel was, en dat hij mij, na eenige complimenten, vroeg wat ik wilde drinken. Rijn, citroen en suiker ziende staan, zegde ik hem, dat ik wel wat punch zou willen hebben. « Warm of koud! » vroeg de kolonel. « Warm, kolonel, » antwoordde ik, en hij ging naar de keuken om eenen ketel kokend water te halen, maar voor dat hij terugkwam werd ik wakker en toen spoor het mij geweldig, dat ik de punch maar niet koud genomen had.

BUITENLAND.

Frankrijk.

De religieuze vereenigingen, die in het Zwitsersche canton Genève ontbonden zijn, zijn alle naar de naburige Franche departementen, Ain en Haute-Savoie verhuisd. De barmhartige zusters zijn naar Gex (Ain) getrokken; de nonnen, die te Versoix buiden, zijn naar Fernex getrokken, waar Mgr. Mermillod zich bevindt. Het groote pensionaat, dat te Carouge door de « Fideles Compagnies de Jésus » geleid werd, is naar Veyrier overgebracht, waar deze nonnen groote bezittingen hebben, enz., enz. Overal verrijzen nieuwe klooster-vereenigingen. In Savoie zelf is men daarover niet zeer gesticht. Aan monniken en nonnen had men er toch al geen gebruik. Maar de prefect van Annecy heeft de landverhuizing bevorderd en voorschritten in dien geest aan de gemeentebesturen gezonden.

Verscheidene bladen melden de aankomst te Parijs van een paar eeuwelingen; de man, de heer Ballut, is honderd en tien, de vrouw honderd en vijf jaar.

De *Droit* verhaalt de aanhouding van eenen bedrieger, die zich in de nabijheid der spoorwegstation hield, en een zonderling middel gebruikte om aan geld te raken. Wanneer hij eenen provinciaal zag uitstappen, die er hem niet al te slim uit scheen, knoopte hij er een gesprek mede aan. Na eenigen tijd aan zijne zijde te zijn voortgestapt, bukte hij zich eensklaps, en vemsde een klein doosje op te rapen. « Te delen! » riep hij uit.

De provinciaal niet wetende, dat de voorwerpen op den openbaren weg gevonden, den politie-commissaris moesten overhandigd worden, verhaast zich het doosje te openen, en vindt er een paar oorringen in, met brillanten bezet. Men begeeft zich bij eenen juwelier, die het juweel op 40 frs schat. Uit den winkel komende, zegt de bedrieger tot zijnen gezel:

« Verkoopten wij het juweel, dan hebben wij ieder 20 frs, doch het is veel meer waard dan de juwelier het geschat heeft. Ik heb liever, dat gij een goede slag doet dan hij. Geef mij 20 frs, en de doos is voor u. »

Bijna altijd werd de koop derwijze gesloten. In zijne streek terug verhaast de reiziger zich te vertellen welk eenen goeden slag hij gedaan had en aan iedereen zijn juweel te toonen tot wanneer hij eenen kenner ontmoette, die hem meldde dat de oorringen valsch waren en maar de waarde hadden van twee of drie francs.

Men begrijpt dat de bedrieger behendig het aan den juwelier getoonde doosje door een ander, gansch gelijk, had vervangen.

Dezer dagen is die bedrieger aangehouden, door eenen inwoner van Normandje, dien hij reeds over verscheidene maanden gefopt had, maar die zich geene tweede maal liet beet nemen. Wanneer de doosjesman hem het valsch juweel toestak greep hij hem bij de kraag en riep de politie.

Duitsland.

De *Germania* meldt het volgende: Onze verantwoordelijke redakteur, M. Gustaaf Taube, is voor de correctioneële rechtbank verschenen, onder de veelvoudige beschuldiging van belediging jegens het staatsministerie, M. von Bismark, de koninklijke regencie van Trier en den kapitein van Eulen, alsook van aanhitsing tot ongehoorzaamheid aan de politiek godsdienstige wetten. De uitspraak van het vonnis heeft op 21 september plaats gehad.

De *Augsburger Zeitung* meldt, dat op de 532 pastoors, welke tegenwoordig in bediening zijn, in de provincie Posen er reeds 595 veroordeeld zijn tot boeten, verschillende van 90 tot 5000 mark, wegens overtreding der meiwetten. 93 zijn reeds door gevangenisstraffen getroffen.

Hetzelfde dagblad zegt dat de rechtbank van Neuwied den pater-kapucien Gabriel von Ehrenbreitstein tot drie maanden gevangenis heeft veroordeeld, omdat hij aan eenen biechteling de absolutie had geweigerd.

Eene korrespondentie uit Berlijn meldt dat de baron Puttkammer, majoor in het duitsch leger, lid van eene oude duitsche familie en bloedverwant naar men zegt, van M. von Bismark, in een zinneloozen gesticht is opgesloten, op de eenvoudige aflevering van een *warrant* door de politie. Dit feit heeft eene groote ontroering verwekt.

De *Niederrheinische Volkzeitung* meldt dat de minister van binnenlandsche zaken een onderzoek heeft bevolen tegen den baron Lo, voorzitter van de *Vereeniging der Deutsche Katholiken*. Baron von Lo die een administratief ambt bekleedde, werd reeds in 1867 in onwerkzamen dienst gesteld door den minister graaf von Eulenburg, die geen vertrouwen meer had in zijne verkleefheid aan de politiek van het pruisisch government.

Engeland.

Een hartroerend verhaal wordt uit Bhurtpore (Oost-Indie) gegeven. Een olifant, behoorende aan den maharajah werd woedend, en uit de handen der bewakers ontsnappende, doodde hij vier personen en wondde verscheidene andere, zonder te rekenen dat hij vele huizen vernielde en 50 of 60 boomen ontwortelde. Men moest een gansch bataillon cipajers uitzenden om het dier gevangen te nemen, waarin zij gelukten, na hem erg gewond te hebben.

EEN MONSTERKANON.

Zaterdag heeft men in het arsenaal te Woolwich proefnemingen gedaan met een nieuw monsterkanon wegende omtrent 82,000 Engelsche ponden. Deze proefnemingen, waartoe het government al de kundigste militairen van het land uitgenoodigd had, zijn volkomen naar wensch uitgevallen.

De vervaardiging van dit kanon heeft niet minder dan 3000 pond sterling of 200,000 francs gekost en de lading van elk schot moet 5 tot 600 francs kosten.

Dit kanon en zijn affuit worden beschouwd als wonderen der mechaniek. Het is daarenboven het krachtigste stuk geschut dat de wereld ooit gekend heeft. Het is langs buiten 27 voet lang, de omtrek van den loop is 6 voet. Zijn kaliber, thans 14 1/2 duim, zal op 46 duim gebracht worden en men berekent dat er alsdan 300 pond of drie vaten poer zullen noodig zijn om het behoorlijk te laden en dat men er werptuigen zal met wegschieten welke 4630 pond wegen.

Voor de proefnemingen rekende men met dit kanon eene ijzeren beschutting van 20 duim op een paar mijlen afstand te kunnen doorboren. Sedert de proefnemingen is men overtuigd dat men die uitslag zal overtreffen.

Italie.

De misdaden vermenigvuldigen op eene schrikverwekkende wijze in Italie. De *Gazetta del Popolo*, bekend dat er nooit in geheel Italie zooveel misdaden gepleegd werden als tegenwoordig. De *Gazetta di Torino* schrijft van haren kant: Droevige tijd waarop, terwijl de wet het dragen van alle soort van wapens verbiedt, een groot getal schurken die openlijk dragen en bij den minsten twist met eenen revolver of een mes voor den dag komen! Droevige tijd, waarop zich 80.000 personen in de gevangnissen of op de galeien bevinden!

Te Rome hoed zich dezer dagen een welgekleed en gemaniert jongeling aan bij Mgr. Angelini, aartsbisshop van Corinthie. Toen hij met den prelaat alleen was, haalde hij eenen revolver uit zijnen zak en zegde:

— Monseigneur, ik heb duizend frank noodig; ik zal u geen kwaad doen, doch ik zal mij in uwe tegenwoordigheid doodden, indien gij mij die som niet geeft.

De verschrikte prelaat gaf de gevraagde som en werd ziek van de uitgestaete ontroering.

Te Frosinone, nabij Rome, had een advocaat, de heer Simeoni, broeder van den pauselijken nuncius te Madrid, de zaak gewonnen van eene vrouw, die door hare twee broeders haar aandeel in eene erfenis geweigerd werd. De twee broeders zwoeren in het openbaar, dat zij den advocaat, de rechtens

en den voorzitter zouden vermoorden. Eenige uren nadien ontving de heer Simeoni op eene openbare plaats, zeven dolksteken in den buik. De moordenaar ging bedaard heen, terwijl hij het bloed dat aan zijnen dolk kleefde, aan zijne kleeders afvraagde. Hij kwam voorbij zijne woning, klopte, en riep zijne vrouw toe:

— Er is reeds een die koud is. Ik zal voor eenigen tijd naar de galeien gaan. Zorg intusschen goed voor de kinderen, opdat zij eenmaal hunnen vader waardig worden. Hij begaf zich naar de herberg, waar hij een etmaal en wijn bestelde. Terwijl hij smakelijk aan het eten was, kwamen de politieambten binnen. Hij richtte hun het woord toe, zeggende:

— Gij zoekt den moordenaar van Simeoni? Dat ben ik. Gelief te waclden tot ik gedaan heb, ik volg u.

Spanje.

CARLISTISCHE BERICHTEN.

Het carlistisch comitee te Londen, heeft bericht ontvangen over een barbaarsch feit, dat door de Allonsisten gepleegd is, en waarvan de wreedheid alle beschrijving te boven gaat: Ziehier waarin het bestaat.

De *cipayos*, onder aanvoering van *cabecilla* Tarda, hadden 10 Carlisten gevangen genomen. De overgaf had plaats onder belofte van lijfsbehoud.

Twee dagen bleef het leven der krijgsgevangenen gespaard, maar den derden dag werden de 10 gevangenen in koelen bloede vermoord door de soldaten van Tarda.

Onder deze waren twee Franschnans, waarvan de eene genaamd was Blaireau, en ook de Pruisische onderaan waarover wij verleden zaterdag gesproken hebben.

CARLISTISCHE TELEGRAMS.

Telegrams uit Hendaye, gedagteekend 19 sept., luiden als volgt:

Generaal Dorregaray is te Estella aangekomen, waar hij geestdriftig ontvangen werd.

De vijand trekt zijne troepen saam te Lumbier. Het corps bedraagt ongeveer 10,000 man.

Een houwitsier, welke in Hernau gevallen is, heeft het buskruitmagazijn van het stadhuis doen springen. Er is eene heele compagnie soldaten onder de puinen verpletterd.

Amerika.

De dierentuin van Cincinnati, waaraan men nog bezig is te werken, is het tooneel geweest van eene gebeurtenis, waardoor hij eene groote vermaardheid zal verwerven. De dierentuin had van eene menagerie, die in failliet was, een koppel leeuwen aangekocht die in hokken werden geplaatst. Den volgenden dag ging een ezel voorbij het hok en trok de aandacht van de leeuw, die drie jaar oud is. Met eene woedenden sprong brak het wilde dier de baren van het hok en viel den armen ezel aan. De jongen, die dit dier leidde, riep om hulp en eenige personen, die een paar honderd stappen van daar waren, kwamen toegesnel; een inwoner der stad, beschermers van het gesticht, sprong in zijn rijtuig om de mannen der menagerie, die zich nog in de stad bevonden, ter hulp te gaan roepen.

Ondertusschen duurde het gevecht tusschen de twee dieren voort. De ezel verdedigde zich met slaan met zijne achterpoten; aldus werd de leeuw telkens afgestooten. Na eenen strijd die een half uur duurde, gelukte de ezel er in de leeuw eenen stoet in de lenden toe te brengen, die haar deed nederstorten. Zij stond op en ging dan in eenen hock liggen. De ezel, die verscheidene wonden bekomen had, werd woedend door de smart, en liep nu op zijne beurt naar de leeuw, die hij in de lenden beet. Een moedige dierenbewaker leidde den ezel naar den stal, waar hij verzorgd werd. De leeuw bleef stil liggen en verscheidene gewapende mannen kwamen er rond staan om alle ongelukken te voorkomen, want de hof is nog niet gesloten.

Na veel pogingen om de leeuw naar haar hok te jagen, was men gedwongen haar dood te schieten. Een drietal mannen werden door de leeuw gewond, doch gelukkig niet ernstig.

Politiek overzicht.

De koning der Nederlanden heeft verleden maandag, de Staten-generaal geopend. In zijne troonrede steld hij vast dat de verstandhouding met de vreemde mogendheden voortdurend zeer vriendschappelijk blijft. De toestand des lands is gunstig.

De troonrede kondigt ook de bepaalde inrichting aan van het muustelsel, de wijziging der accijnsen op het suiker en der inkomrechten, de herinrichting van het militaire onderwijs, de krachtdadige voortzetting van het stelsel van verdediging en der verbetering van het indisch leger.

De oorlog van Achin heeft nog geen voldoende uitslag opgeleverd; de koning echter vertrouwt dat men door krachtdadige middelen weldra het gewenschte doel bereiken zal.

De landbouw moet te Surinam ondersteund worden. De handel van Caracao ondergaat den invloed der moeilijkheden, die door de herhaalde onlusten in Venezuela ontstaan zijn. De koning vleit er zich mede, de onderhandelingen tot goed einde te zullen brengen, welke aangekoopt zijn om die moeilijkheden te keer te gaan.